

A dark, atmospheric scene of a desk with a lamp and an open book. The desk is dark wood, and the lamp is a classic brass desk lamp with a green glass shade. The book is open, and a pen lies next to it. The background is dark and out of focus, suggesting a library or study.

THE SILENCE BEFORE THE BANG

Action without noise.

Ferdinando

WALL STREET: PATLAMADAN ÖNCEKİ SESSİZLİK

GILLETTE FROM WALL STREET · 08

Her başlangıç heyecan doğurur. Bilinmeyen bize doğru gelmez; ona doğru giden biziz. Güzel bir duygudur. Adrenalin, dopamin ve bütün aileleri bizi zahmetsiz bir kararlılıkla ileri iter. Küçük, mahrem anlar kalır, hepsi aynı amaçtan doğmuş. Bir modayı, bir kalıbı ya da bir formatı izlemezler. Onu kendileri yaratırlar.

Sonra sonuç beklentisi gelir. Eylemin doğal bir sonucudur. Fedakârlık, emek ve harcanan zaman her zaman karşılığında bir şey istiyormuş gibi görünür. Bazen sonuç kendini gürültüyle duyurur: işlerin görünür bir etki yarattığı o alan. Bazen de sessizlikle gelir: işlerin yine de bir etki yarattığı, ama bizi bundan haberdar etmediği o alan. Aynı gibi görünebilirler, ama değil.

Gürültü sesler, eleştiriler, sözler, toplumsal işaretler, açıklamalar ve gösteriler doğurur. Sessizlik aynı hareketleri üretir, yalnızca gözlerimizden uzakta. Yine de bu iki dünyanın ortak noktası çoğu zaman tek bir şeydir: para. Pek çok biçimde ortaya çıkar. Bir röportaj. Bir reklam. Bir kongre. Ama en somutu, en az simgeseli ve en yaygını banka havalesi olarak kalır. Hem refah hem huzursuzluk yaratabilir, ama neredeyse her zaman geçici etkilerle.

Ve işte oradaydım, sıcak ve nemli bir ağustos akşamı, yatmaya çoktan karar vermişim. Onun yerine ne yaptım? Fırladım, masama yürüdüm, bilgisayarımı açtım ve bu düşünceyi yazmaya başladım. Ama neden? Projem, beklentim, hırsım yok. Zaten benim olanla yaşıyorum ve bu yetiyor. Hayatımı değiştirmeyi

beklemiyorum ve kendi varoluşumun sahnesindeki ışıkları açık tuttuğu için Tanrı'ya her gün şükrediyorum.

Peki ne oldu? İnternet sitemin trafik verilerine yeni bakmıştım. Kaç kişinin ziyaret ettiğini, hangi ülkelerden geldiklerini ve hangi sayfaları gezdiklerini görmenin belli bir zevki vardır. Bütün bunları, bir satış peşinde olmadığımı bilerek yapıyordum, çünkü edebiyat satmamayı, onu paraya çevirmemeyi seçmiştim. Bezos'un çocukları bu işi zaten yapıyordu. O hiçbir zaman benim işim olmadı.

Son günlerde internet %80'lik bir düşüş bildirmişti. Genel bir çöküş. Ne konuşma. Ne e-posta. Ne dışarıdan bir işaret. Geriye yalnızca sessizlik kalmıştı. Konuşan ve bir patlamayı haber veren bir sessizlik. Depremler bana bu dersi öğretmişti. Ve doğa nadiren yanılır. Ama endişeli değildim. Sadece gülümsemelerle ve düşüncelerle doluydum, başıma gelmek üzere olanın farkındaydım. Patlamadan önceki sessizlikti.

Birçokları için eylemsiz gürültüydü. Benim içinse gürültüsüz eylem. Sonra şafak vakti kapı çalındı. Kurye değildi. Bir mektuptu. Kırmızı mumla mühürlenmiş. Gönderen basitti: DİNAMİT. Ama onu göndericisine iade ettim. Ben sadece patlamayı umuyordum. O kadarına talip değildim.

Ferdinando